

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 81/2026-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **Konkurzná a Reštrukturalizačná, v.o.s.**, Laurinská 4, Bratislava, IČO 47 245 611, zastúpenej BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Laurinská 4, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Nitre v konaniach vedených pod sp. zn. 15Cob/49/2019, sp. zn. 15Cob/66/2020 a sp. zn. 15Cob/34/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 1. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 15Cob/66/2020, sp. zn. 15Cob/49/2019 a sp. zn. 15Cob/34/2021 (ďalej aj „napadnuté konania“). Žiada tiež priznať primerané finančné zadosťučinenie 2 750 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a ostatného spisového materiálu vyplýva, že 7. septembra 2017 bola na Okresnom súde Nitra (ďalej len „okresný súd“) proti sťažovateľke podaná žaloba o zaplatenie 4 315,21 eur z titulu náhrady škody; konanie bolo vedené pod sp. zn. 23Cb/89/2017. Podľa sťažovateľky okresný súd vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom č. k. 23Cb/89/2017-127 z 10. septembra 2018, ktorým žalobu zamietol a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na podklade odvolania podaného žalobkyňou rozhodoval krajský súd, ktorý uznesením

č. k. 15Cob/49/2019-150 z 31. januára 2020 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 23Cb/89/2017-173 zo 17. septembra 2020, ktorým žalobu opätovne zamietol a sťažovateľke priznal plnú náhradu trov konania. Po predložení veci krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne bol prípisom z 15. decembra 2020 spis vrátený súdu prvej inštancie na vydanie opravného uznesenia (z dôvodu chýbajúceho údajá IČO právnych zástupcov sporových strán v záhlaví rozsudku, pozn.). Po novom predložení veci krajský súd priebežne nariadľoval a rušil termíny pojednávania (6. december 2022, 7. február 2023, 31. január 2023, 14. marec 2023), napokon sa uskutočnilo len jedno pojednávanie 18. apríla 2023, ktoré bolo odročené na účel vyhlásenia rozsudku. Krajský súd rozsudkom č. k. 15Cob/34/2021-383 z 9. mája 2023 odvolaním napadnutý rozsudok zmenil a sťažovateľku zaviazal zaplatiť žalobkyni 4 315,21 eur a náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na dovolanie sťažovateľky Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací uznesením sp. zn. 1Obdo/61/2023 zo 16. decembra 2024 rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôsledku tzv. súdnej mapy vo veci ďalej koná Krajský súd v Bratislave pod sp. zn. 5Cob/13/2025.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Poukazujúc na početnú judikatúru ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva, k problematike zbytočných prietahov v súdnom konaní, sťažovateľka upriamuje pozornosť na to, že z celkovej dĺžky vedenia súdneho sporu 8 rokov predstavujú prietahy v postupe krajského súdu takmer 5 a pol roka. Vec nie je právne a skutkovo zložitá, rozhodovanie o nároku na náhradu škody patrí medzi štandardnú agendu všeobecných súdov. Sťažovateľka svojím správaním k prietahom v konaní neprispela, hoci na jej žiadosť bolo odročené jedno pojednávanie (31. januára 2023). Zbytočné prietahy v napadnutých konaniach boli zapríčinené krajským súdom, ktorý po prvom predložení veci (sp. zn. 15Cob/49/2019) rozhodol o podanom odvolaní síce v primeranom čase, ale jeho závery vyplývajúce z odôvodnenia uznesenia sťažovateľka považuje za nič nehovoriace. Pri druhom predložení veci (sp. zn. 15Cob/66/2020) bola táto prípisom vrátená na opravu záhlavia rozsudku súdu prvej inštancie, čo sťažovateľka považuje za nesprávny postup. Po treťom predložení veci (sp. zn. 15Cob/34/2021) krajský súd rozhodol o podanom odvolaní viac ako po dvoch rokoch. Celé odvolacie konanie je tak nepretržite poznačené striedajúcimi sa obdobiami nečinnosti a nesústreďenej činnosti krajského súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka existencie zbytočných prietahov v postupe krajského súdu, ktorý opakovane rozhodoval o odvolaní v napadnutých konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia.

5. Pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 38 ods. 2 listiny si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 186/2010, I. ÚS 7/2023) a namietané porušenie označených práv sťažovateľky možno posudzovať spoločne.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

III.1. Vyjadrenie krajského súdu:

7. Vo fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti ústavný súd považoval za vhodné požiadať krajský súd o vyjadrenie sa k jej obsahu (§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona o ústavnom súde). Krajský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1197/2025 z 19. januára 2026 uviedol, že ústavnú sťažnosť považuje za neopodstatnenú, a navrhol jej nevyhovieť. Podľa krajského súdu k porušeniu sťažovateľkou namietaných základných práv jeho postupom nedošlo.

7.1. Vec bola predložená krajskému súdu 31. marca 2021 na rozhodnutie o odvolaní žalobkyne proti rozsudku okresného súdu č. k 23C/89/2017-173 zo 17. septembra 2020. Pôvodne bola vec vedená pod sp. zn. 15Cob/66/2020, kde bol sudcom spravodajcom JUDr. Pavol Lukáč. Prípisom z 15. decembra 2020 bola vec vrátená súdu prvej inštancie z dôvodu, že v záhlaví rozsudku absentuje presné označenie právnych zástupcov strán sporu spočívajúce v neuvedení IČO. Súd prvej inštancie vydal 17. februára 2021 uznesenie č. k. 23C/89/2017-212, po vrátení veci na krajský súd bol spis pridelený sudkyňi spravodajkyňi JUDr. Martine Balegovej. Krajskému súdu boli doručené vyjadrenia sporových strán (21. mája 2021 vyjadrenie žalovaného, 21. júna 2021 vyjadrenie žalobkyne, pozn.). Krajský súd tiež poukázal na nemožnosť nariad'ovať termíny pojednávania v období od 23. januára 2021 do 23. februára 2022 vzhľadom na opatrenia prijaté v súvislosti s pandémiou COVID-19.

7.2. Krajský súd ďalej podrobne opísal chronologický priebeh odvolacieho konania, uvádzajúc termíny nariadených pojednávania, ako aj dôvody pre ich zrušenie a odročenie, tiež uviedol, že z dôvodu na strane právneho zástupcu žalovanej bolo odročené pojednávanie nariadené na 31. január 2023 a následne z dôvodu PN právnej zástupkyne žalobkyne pojednávanie nariadené na 17. marec 2023. Krajský súd určil termín pojednávania na 18. apríl 2023 a zároveň vyzval strany sporu, aby sa v súlade s § 382 Civilného sporového poriadku vyjadrili k prípadnej možnej aplikácii ustanovení všeobecného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní neboli použité (žalobkyňa sa vyjadrila 28. marca 2023 a žalovaná 12. apríla 2023, pozn.). Dňa 19. apríla 2023 bolo odvolaciemu súdu doručené oznámenie vstupu intervienta Wüsternrot poisťovňa, a.s., do konania, o čom boli strany sporu upovedomené na základe úpravy predsedníčky senátu z 20. apríla 2023 a tiež im bol oznámený termín vyhlásenia rozsudku určený na 9. máj 2023. Súdny spis bol vedený pod sp. zn. 15Cob/34/2021, kde bolo krajským súdom rozhodnuté rozsudkom č. k. 15Cob/34/2021-383 z 9. mája 2023. Po účinnosti novej súdnej mapy je zo zákona kauzálny príslušný pre obchodné veci Krajský súd v Bratislave, ktorý vedie spis pod sp. zn. 5Cob/13/2025.

III.2. Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti:

8. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným

prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

9. Zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už súd rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (obdobne III. ÚS 154/2018, I. ÚS 390/2019, II. ÚS 291/2020, IV. ÚS 517/2021, I. ÚS 208/2023, I. ÚS 234/2023).

10. V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľov. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (II. ÚS 287/2021, IV. ÚS 165/2021).

11. Z obsahu ústavnej sťažnosti a vyjadrenia krajského súdu vyplýva, že v čase podania ústavnej sťažnosti (1. decembra 2025, pozn.), ako aj v čase jej predbežného prerokovania sa konanie vo veci sťažovateľky vedie na Krajskom súde v Bratislave, ktorému bola veci postúpená ako kauzálne príslušnému súdu po vrátení veci najvyšším súdom. Pritom ešte pred podaním ústavnej sťažnosti na prietahy v konaní v postupe krajského súdu konal už v právnej veci sťažovateľky najvyšší súd, ktorý v dovolacom konaní rozhodol uznesením sp. zn. 1Obdo/61/2023 zo 16. decembra 2024. Následne bola vec vrátená na prejednanie aktuálne kauzálne príslušnému Krajskému súdu v Bratislave, ktorý už viac ako 1 rok vedie konanie pod sp. zn. 5Cob/13/2025. Krajský súd, ktorý je sťažovateľkou označený v petite jej ústavnej sťažnosti ako porušovateľ, tak už v tom čase nemohol ovplyvniť priebeh napadnutého konania, a preto ani porušiť označené práva sťažovateľky.

12. Zo samotnej ústavnej sťažnosti a jej petitu vyplýva, že sťažovateľka namieta výslovne len postup Krajského súdu v Nitre v konaniach, ktoré však už v čase podania ústavnej sťažnosti boli niekoľko rokov skončené (konanie vedené pod sp. zn. 15Cob/49/2019 skončilo uznesením č. k. 15Cob/49/2019-150 z 31. januára 2020 a sp. zn. 15Cob/34/2021 skončilo vydaním rozsudku č. k. 15Cob/34/2021-383 z 9. mája 2023). Vec sa teda už takmer 3 roky nachádzala na celkom inom súde, v dôsledku čoho už k porušovaniu označených práv postupom Krajského súdu v Nitre nemohlo dochádzať. Sťažovateľka taktiež nežiada ani posúdiť dĺžku napadnutých konaní ako celku. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka sa mala domáhať vyslovenia porušenia práva na prerokovanie veci bez prietáhov v čase, keď išlo o aktuálny a trvajúci zásah do jej práv, nie až *ex post* po tom, čo vec bola predmetom prieskumu dovolacieho súdu. Hoci sa súdne konanie následkom kasačného rozhodnutia najvyššieho súdu (sp. zn. 1Cbdo/61/2023 zo 16. decembra 2023) opätovne presunulo do dispozície odvolacieho súdu (Krajský súd v Bratislave), sťažovateľka vo svojej ústavnej sťažnosti označuje výlučne odvolacie konania, ktoré boli pred krajským súdom už niekoľko rokov skončené.

13. Podľa § 45 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh rozhodnutia

vo veci samej, ktorého sa sťažovateľka domáha (petit). To znamená, že ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čo sťažovateľka žiada v petite ústavnej sťažnosti, a iba vo vzťahu k subjektu, ktorý označila za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

14. Keďže sťažovateľka namieta existenciu zbytočných prietahov v postupe Krajského súdu v Nitre v napadnutých konaniach ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu v čase, keď sa vec už nachádzala mimo jeho dispozície, v dôsledku čoho už k porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom tohto súdu nemohlo dochádzať (obdobne III. ÚS 154/2018, I. ÚS 390/2019, I. ÚS 217/2020, II. ÚS 291/2020, II. ÚS 180/2021, II. ÚS 440/2022), ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Ústavný súd na tomto mieste zároveň dáva do pozornosti, že ani kvantita obsahu ústavných sťažností vygenerovaná prevažne prepisovaním všeobecných judikatúrnych východísk, ktoré ústavný súd pozná a ktoré nemajú ani faktický skutkový súvis so špecifickým postupom označeného súdu v rámci konkrétneho namietaného konania, nemôže oslobodiť sťažovateľku od povinnosti splniť si zákonnú povinnosť podať ústavnú sťažnosť so všetkými všeobecnými a osobitnými náležitosťami vrátane popisu skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo podľa jej názoru dôjsť k porušeniu jej základných práv a slobôd (§ 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Nie je pritom úlohou ani povinnosťou ústavného súdu vynakladať neadekvátne úsilie na dohľadávanie skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k namietanému postupu súdu konať bez zbytočných prietahov (všeobecný údaj, kedy konanie začalo, resp. ako dlho trvá, nestačí), resp. ich dohľadávanie v rozsahu potrebnom na komplexné ústavnoprávne posúdenie (bez toho, aby si ich musel z vlastnej iniciatívy zabezpečiť). V takýchto prípadoch je ústavná sťažnosť odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že nemá náležitosti ustanovené zákonom [I. ÚS 532/2024 (ZNaU 35/2024)].

16. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

17. V závere ale ústavný súd pripomína, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti v prípade zotrvania na stanovisku, že nečinnosť (neefektívna činnosť) súdu bude pretrvávať, predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. februára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu